

הסרט הישראלי הראשון

המדבר ומזמבר עברית

רק את התפקידים שהוצעו לשחקנים הישראליים ולא מצאתי בהם שום דבר בלתי מכובד. אילו הייתי חושבת שזה סרט פורנוגרפי לא הייתי משתפת בו את השחקנים שלי. הנה, למשל, התפקיד שהוצע למיכל בתיאדם. הוא מתפתח יפה מאוד בעלילה. אין לה אפילו סצינת נשיקה."

זה נכון. למיכל בתיאדם, המגלמת בסרט תפקיד של עורכת-דין, אין אולי בסרט סצינות נשיקה, אבל לעומת זאת יש לה סצינה בה היא מבקרת את הקליינט שלה בכלא ומה שקורה שם ביניהם, על פי תסריט הסרט, הוא כדלהלן:

שיפתותיהם מתקרבות. שיפתותיהם כמעט ניפגשות. הוא פותח את רוכסן שמותה. השמלה נופלת ארצה. שניהם מתחבקים ברגש. ידיה על חגורת מכנסיו. היא מורידה לו את המכנסיים. הנורה נכבית. השאר מושאר כבר לדימיונו של הצופה. בקולנוע של שנות השבעים, כשרטטים כמו הטנגו האחרון בפאריס או עמונאלה נחשבים ליצירות אמנות מעולות.

אלא שכל מי שמשתתף בסרט מכחיש בכל תוקף שמדובר בסרט ממין זה. "מה פתאום סרט פורנוגרפי?" אמרה השחקנית השבדית מרי אקורה בת ה-22, שהובאה כדי לשחק את התפקיד הראשי בסרט. "אפילו בעד מיליון דולאר לא הייתי מוכנה להשתתף בסרט פורנוגרפי. זה בסך הכל סיפור העושה בדיחה מהסרטים הפורנוגרפיים. אפילו לא עושים אהבה בסרט."

גם לשחקן התיאטרון הקאמרי, יוסי גרבר, היתה הסתייגות מהתדמית שמנסים ליצור לסרט. "אני מבין שזאת בסך הכל קומדיה על סכס" אמר גרבר. "מה ששיכנע אותי להשתתף בו זה התשלום הגדול שמשלמים שם לשחקנים."

כשנשאל גרבר אם קרא את תסריט הסרט, השיב: "לא. קראתי רק את הסצינה בה אני משתתף. שם אין פורנוגרפיה". "כמו שאני מבינה יצולמו סצינות המין בסרט בבגדים", אמרה לביאה הון, סוכנת השחקנים הישראלית, שסיפקה לסרט את מרבית משתתפיו הישראלים. "אני בדקתי

קנוט ומיכל

השחקנית הישראלית מיכל בתיאדם בתפקיד עורכת-דין ה' מגינה בבית-משפט ישראלי על ביבי לוי, אותו מגלם השחקן הגרמני קנוט רשקה. המואשם בסרט באונס 25 נשים בינתן חרשת-אילמת.

מסך שש סודיות וערפל של מיסטר-ריין אופפים את צילומיו של סרט ישראלי חדש. המצולם בעצם ימים אלה בין סימטאות יפו העתיקה ובסלונים המהירים של תל-אביב.

איש מהקשורים בהפקת הסרט אינו רוצה לדבר בו או לספר עליו. אף אחד אינו מוכן לגלות את תוכנו. אפילו השחקנים המופיעים בסרט, ביניהם כמה מבכירי שחקני ישראל, אינם יודעים בדיוק באיזה מין סרט הם משתתפים. גם אם הם יודעים, אסור להם לדבר. בחוזה עליו חתמו, נאסר עליהם לדבר עם עתונאים או למסור על

זרים ביותר, אם לנקוט בלשון המעטה, שהוסרטו אי-פעם בארץ. ספק אם צופי הקולנוע בישראל יוכלו אי-פעם לחזות בו, שכן הוא אינו מיועד כלל להקרנה בארץ. זהו מוצר-ייצוא מובהק, שנועד להביא בשורה חדשה לגל סרטי המין המציף את העולם. הפעם זהו מין מתוצרת-הארץ, על רקע נופים ישראליים, עם זוגות יהודיות כשרות, עם רב המעיד במשפט אונס ועם חייל צה"ל ההופך למומה לאורגאז-מולוגיה — מדע שהמציאו יוצרי הסרט. בקיצור: זהו סרט שנועד להראות לעולם הגדול כי בישראל יודעים לא רק איך

כ"י תצ"ו "יצא אורגיאזם

לעשות מילחמה אלא גם איך לעשות אהבה. בסיטונות.

צחוק מפורנוגרפיה

את הסרט יזם צלם הטלוויזיה שלמה סוריאנו. הזכור לטוב מהסרט ניני שביים בתחילת שנות השישים. בינתיים הקים סוריאנו מכון ללימודי אמנות הקולנוע בתל-אביב ויכול היה לטייל בעולם עם כרטיס-ביקור של מנהל אקדמיה לקולנוע. בדרך זו הגיע גם לברלין, שם הצליח לעניין חברה גרמנית, המתמחה בהפקת סרטי-מין נועזים. להפיק סרט גם בישראל. למה דווקא בישראל? קודם כל זה זול יור, שנית, מפיקי סרטי המין מחפשים תמיד חידושים. ומה כבר אפשר לחדש במין? לפחות את המקום בו הוא מתרחש. וכך, בשעה טובה, הוחל לפני כשבועיים בהסרטה הסרט הישראלי הראשון שיכול להיכלל בקטגוריית של סרטי הפורנו.

הסרט מידע לאנשים שאינם קשורים בו. צילומי הסרט נשמרים בקפדנות וצלמים אינם מורשים להתקרב אל בימת הצילומים שלו. "אנחנו לא מעוניינים בפירסומת" אמר יאיר פרדלסקי, מבעלי חברת התסריטה סרטי רול, המפיקה את הסרט בקור פרודוקציה עם חברת סרטים גרמנית מ-ברלין. ויש לו, ודאי, סיבה טובה לכך. לכאורה זהו סרט ככל הסרטים המופקים בארץ. מפיקה אותו חברה מכובדת ומוכרת. סרטי הצילום שלו מפותחים באולפני-ההסרטה-הרצליה. משתתפים בו שחקנים ישראליים מוכרים כמו מיכל (אנה אוהב אותך רוזה) בתיאדם, יוסי גרבר, אביבה מרכס ומוסקו אלקלעי מהתיאטרון הקאמרי או אברהם רונאי מהבימה. את הסרט מצלם צלם חברת רול ניצץ ליאון ומביים אותו הבמאי הישראלי שלמה סוריאנו.

אפילו שמו של הסרט הוא תמים ונקי מכל חדש: הדיבר האחד-עשרה (בנוסף לעשרת הדיברות). אלא שמאחורי כל הכסות התמימה והשיגרתית הזו מסתתרת אחת הסרטים המר

רודאו הנוראית

הדוגמנית הישראלית ילדת אמריקה, טרי רביד, כתלה של שחקנית הבימה שושנה רביד, מופיעה בסרט המין הדיבר האחד-עשר בתפקיד היצאנית הנוראית-רודאו ש, איש אינו יכול להחזיק מעמד אצלה יותר מדקה. גיבור הסרט הצעיר מבלה במיטתה. חצי שעה תמימה.